

PUBLICACIÓ NUM 4

UNA TURBINA ANOMENADA EMILIA

Per molts dels que acostumeu a passejar per Cervelló, no és cap novetat que a tocar de la nostra riera hi ha les restes d'una edificació que alberga la turbina de la fàbrica de filats d'en Gispert. I molta gent també sap que la fàbrica en qüestió, construïda l'any 1877, és un edifici en desús que hi ha darrera de l'escola Santa Maria.

L'any 1919 va ser necessari substituir la turbina original, una peça vital pel funcionament de la fàbrica, ja que era la responsable de generar la força motriu per fer anar la maquinària. La turbina va ser comprada a Zaragoza, i van ser necessaris llargs treballs per adaptar-la.

Per fi, el dia 20 de setembre de 1919 es va inaugurar i es va fer la següent nota de premsa:

"El día 20 del pasado mes, tuvo lugar en este pueblo, una fiesta tan agradable como modesta, con motivo de la inauguración y bautizo de la nueva turbina instalada en la fábrica de la Colonia Santa Ana, construida en los talleres Averly de Zaragoza, según los más modernos adelantos. Esa turbina de potencia efectiva de 58 caballos dinámicos, fue instalada por el montador de la casa constructora, D. Pancraccio Bernad, funcionando con suma precisión en las pruebas preliminares.

A las 6 de la tarde se congregaron en la colonia los invitados, que presidía el Rdo. Cura Párroco Mn. Salvador Samaranch, asistido por el Dr. Rdo. Cristóbal Baqué, los cuales fueron recibidos al toque el Aleluya por la campana de la fábrica. Reunidos todos los asistentes al acto en el cuarto de turbinas, tuvo lugar el bautizo y la bendición de la existente, por ahora, a la cual se le puso el

nombre de "Emilia" por la cooperación que ha tenido en su instalación la hija de la casa, de ese nombre. Fueron padrinos Dª Ana Blanch y D. Manuel Gispert, sus propietarios, y testigos los Sres. Astop y Julà, arrendatarios. Seguidamente se sirvió un lunch a los invitados, quedando todos complacidos de la sencillez de la máquina-motora, de su buen funcionamiento y montaje que acredita a la casa constructora y a su montador, así como de la exquisita amabilidad de los dueños; resultando en conjunto una agradable fiesta, que recordará con gusto ese vecindario y los asistentes a ella."

Han passat noranta nou anys des d'aquell dia, i ja en fa més de seixanta que la fàbrica es va aturar definitivament, però allà segueix "l'Emilia", mig plena d'aigua quan plou, envoltada de molsa i d'heura, per sorprendre amb la seva presència als passejants. A l'Emilia humana, aquell dia de 1919, només li restaven tres anys de vida. Va morir jove i la seva pèrdua va omplir de dolor els cors dels seus pares, mentre la màquina que porta el seu nom ha persistit, oblidada al mig de bosc. Avui que sabem com es diu, gràcies a la documentació recuperada pel Grup de Recerca, podem pensar que la seva existència és un bonic homenatge a la noia en nom de qui la van batejar.

Rosaura Serra García
Grup de Recerca de Cervelló